

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/83/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107213794
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1107213794.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: I. I., G. Š. Č.. XX, Bratislava, štátny občan SR, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e.

Po právoplatnosti uznesenia bude vec p o s t ú p e n á Slovenskej republike, zastúpenej Národnou radou Slovenskej republiky.

Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa na základe návrhu zo dňa 26.04.2007, doručeného tunajšiemu súdu dňa 30.04.2007, súčasne domáhal určenia, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a uspokojenia nemajetkovej ujmy.

Súd v rámci skúmania podmienok konania zistil, že predmetom konania je žaloba o náhradu škody spôsobenej prijatím zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 122/2005 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého došlo k novelizácii § 69 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré sa týkalo funkčného príplatku za výkon funkcie sudcu vtedajšieho špeciálneho súdu a sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhoduje o opravných prostriedkoch vo veciach, na ktorý bol v čase podania žaloby v prvom stupni príslušný špeciálny súd. V zmysle novelizovaného ustanovenia § 69 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., sa mala výška tohto príplatku rovnať šesť násobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci rok. Podľa názoru navrhovateľa, od účinnosti zákona č. 122/2005 Z.z., t.j. od 15.04.2005 nastal stav zjavnej diskriminácie v odmeňovaní ostatných sudcov v Slovenskej republike v porovnaní so sudcami špeciálnych súdov. Za tento stav podľa navrhovateľa zodpovedá Národná rada Slovenskej republiky a to tým, že sa uzniesla a prijala zákon č. 122/2005 Z.z.

V súlade s uznesením Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009, nie je právna kvalifikácia nároku navrhovateľa, uvedená v žalobnom návrhu, pre tento súd záväzná.

Podľa § 103 Obč. súd. por., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

V zmysle § 27b zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinného ku dňu vydania tohto rozhodnutia, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinného ku dňu podania žaloby, nárok na náhradu škody

spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 4 ods. 1 písm. i) zák. č. 514/2003 Z.z., účinného ku dňu podania žaloby, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Vzhľadom k tomu, že za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovedá štát (§ 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.), nemožno v tomto prípade žalovať príslušný orgán, ktorý mal škodu spôsobiť, ale vždy Slovenskú republiku, v zastúpení príslušným orgánom, ktorým je v tomto prípade Národná rada Slovenskej republiky.

Podľa § 104 ods. 1 Obč. súd. por., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., účinného ku dňu podania žaloby, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Jednou z procesných podmienok konania o náhrade škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je to, aby pred začatím súdneho konania, došlo zo strany poškodeného k uplatneniu nároku a to postupom podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Ak by príslušný orgán neposkytol dostatočnú satisfakciu v rámci predbežného prerokovania nároku v zákonom stanovenej lehote, navrhovateľovi by vznikol nárok domáhať sa nemajetkovej ujmy v súdnom konaní (§ 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.). Teda podmienkou začatia súdneho konania je predchádzajúce neúspešné prerokovanie nároku na náhradu škody z pohľadu navrhovateľa.

Prípadné určenie, že odmeňovanie podľa § 66 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov, v porovnaní s odmeňovaním sudcov podľa § 69 ods. 2 cit. zákona v znení zákona č. 122/2005 Z.z. je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, by bolo len dôsledkom nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu zo strany Slovenskej republiky - Národnej rady Slovenskej republiky. Podstatným pre toto konanie a prípadné priznanie nemajetkovej ujmy je zistenie, či zo strany štátu došlo, resp. nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia alebo k nesprávne úradnému postupu. Na to je však potrebné, aby štát v zastúpení príslušným orgánom predbežne prerokoval nárok poškodeného na náhradu nemajetkovej ujmy, čo sa v tomto prípade zatiaľ nestalo.

Súd v tejto súvislosti zistil, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s ust. § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a teda nepožiadala Slovenskú republiku, zastúpenú Národnou radou Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie jeho nároku, spočívajúcom v nemajetkovej ujme podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., účinného ku dňu podania žaloby.

Vychádzajúc zo zistených skutočností a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd konanie zastavil, nakoľko pred začatím súdneho konania, malo tomuto konaniu predchádzať iné konanie pred Slovenskou republikou, zastúpenou Národnou radou Slovenskej republiky (§ 104 ods. 1 Obč. súd. por.) a to postupom podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Absencia podania žiadosti o predbežné prerokovanie bráni ďalšiemu postupu v tomto konaní, čo má za následok neodstrániteľnú prekážku konania.

Po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Slovenskej republike, zastúpenej Národnou radou Slovenskej republiky.

Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti účastníkov rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/396/2013 zo dňa 16.01.2014, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Martin, č.k. 11C/52/2012-45 zo dňa 04.07.2013, na základe ktorého došlo k zastaveniu konania, nakoľko zo strany poškodeného nebolo krajskému súdu preukázané podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku príslušnému štátnemu orgánu, čo má za následok nesplnenie podmienky na prejednanie nároku v občianskom súdnom konaní. Podľa názoru krajského súdu, zastavenie konania a následné postúpenie veci príslušnému štátnemu orgánu súdom prvého stupňa, bolo z pohľadu § 104 O.s.p. akceptovateľným procesným postupom.

Podľa odlišného stanoviska ústavného sudcu Milana L'alíka k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 16/2011, štát je ten, ktorý vydal tak antidiskriminačný zákon, ako aj zákon o určení výšky plátov pre sudcov, takže spor vyplývajúci z ustanovení týchto zákonov musí vyriešiť iba

všeobecný súd, aj keď je žalobcom iný sudca. Sudca má v takomto prípade status fyzickej osoby (nie sudcu) v celej jej šírke.

Súd o náhrade trov konania účastníkov rozhodol v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. c) Obč. súd. por., podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.